

Innst. S. nr. 135

(2007-2008)

Innstilling til Stortinget fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen

Dokument nr. 8:113 (2006-2007)

Innstilling fra kirke-, utdannings- og forskningskomiteen om representantforslag fra stortingsrepresentantene Anders Anundsen, Jon Jæger Gåsvatn og Åse M. Schmidt om en nasjonal tiltakspakke for å bekjempe uro og disiplinproblemer i den norske skolen

Til Stortinget

SAMMENDRAG

I dokumentet fremmes følgende forslag:

1. Stortinget ber Regjeringen sette i verk tiltak med sikte på å etablere skoler med forsterket tilbud for elever med spesielle behov og store atferdsproblemer.
2. Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at kommuner som gir elever med særskilte behov en tilrettelagt undervisning i eller utenfor den ordinære skolen, får et ekstra økonomisk tilskudd per elev som mottar et slikt tilbud.
3. Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at personell med sosialfaglig kompetanse i større grad trekkes inn i skolene, og at samarbeidet mellom lærere og yrkesdisipliner med sosialfaglig bakgrunn, eller annen faglig bakgrunn som kan bidra til å skape et bedre læringsmiljø, forsterkes.
4. Stortinget ber Regjeringen iverksette økonomiske incitamenter for skoler som ved hjelp av samarbeid mellom lærere og sosialfaglig personell legger til rette for et bedre læringsmiljø.
5. Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om obligatorisk evaluering av lærerne ved alle norske skoler.
6. Stortinget ber Regjeringen arbeide for at foreldrene i større grad skal involveres i utformingen av tiltak rettet mot å forbedre læringsmiljøet og bekjempe uro, og at eksempelvis FUG og Aktive Foreldre trekkes inn i dette arbeidet.
7. Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag for Stortinget om at plikt til samarbeid mellom foreldre, elev og skole skal bli en del av opplæringsloven.
8. Stortinget ber Regjeringen arbeide for at det innføres en ordning med gratis skolemåltid for elever i grunnskolen innen skolestart 2008.
9. Stortinget ber Regjeringen sørge for at klasseledelse blir en integrert del av lærerutdanningen.
10. Stortinget ber Regjeringen sørge for at opplæring i samarbeid mellom hjem og skole blir en del av lærerutdanningen.
11. Stortinget ber Regjeringen iverksette etterutdanning innen klasseledelse for alle lærere, og vil øremerke midler til kommunene som skal benyttes til dette formålet.
12. Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om tiltak som kan koordinere innsatsen mellom politi og skoler, og som kan gi skolene et helhetlig virkemiddelapparat for å sanksjonere elever som bryter regelverket.
13. Stortinget ber Regjeringen innføre en egen årlig pris for skoler som viser utmerkede forbedringer av sitt læringsmiljø.
14. Stortinget ber Regjeringen legge frem en egen handlingsplan for bekjempelse av bråk og uro i norsk skole.
15. Stortinget ber Regjeringen sørge for at skoleeier påser håndheving av ordensreglementet ved den enkelte skole.
16. Stortinget ber Regjeringen sette i gang et helhetlig forskningsprosjekt for å se på innretning og effekter av dagens spesialundervisning."

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Freddy de Ruiten, Anniken Huitfeldt, Gerd Janne Kristoffersen, Anna Ljunggren og Torfinn Opheim, fra Fremskrittspartiet, Anders Anundsen, Jon Jæger Gåsvatn og Åse M. Schmidt, fra Høyre, Gunnar Gundersen og lederen Ine Marie Eriksen Søreide, fra Sosialistisk Venstreparti, Lena Jensen og Johanne Skjølberg, fra Kristelig Folkeparti, Dagrun Eriksen, fra Senterpartiet, Inger S. Enger, og fra Venstre, Odd Einar Dørum, viser til representantforslaget.

Komiteen viser til resultatene fra to internasjonale undersøkelser som kom i desember 2007, PISA og PIRLS. Disse undersøkelsene viser kompetansen til norske elever i lesing, matematikk og naturfag. I tillegg har vi fått resultater av de nasjonale prøvene som ble gjennomført høsten 2007 på femte og åttende klassetrinn. Resultatene viser at det har vært en generell tilbakegang, og Norge ligger under gjennomsnittet i OECD både når det gjelder lesing, matematikk og naturfag. Tilbakegangen har vært stor, spesielt etter år 2000. Undersøkelsene viser også at det er stor forskjell mellom norske elever og at mange elever mangler grunnleggende ferdigheter både i lesing og regning. En av fem elever leser så dårlig at de har problemer med å forstå informasjon og kunne tilegne seg kunnskap. Komiteen mener at dette er svært alvorlig. Å kunne lese er grunnleggende for å sikre at barn og unge mestrer livet og at de er åpne for å kunne tilegne seg ny kunnskap. Mange tiltak er iverksatt, men disse er nok ikke tilstrekkelig systematiske.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Kristelig Folkeparti og Venstre, viser til at Stortinget har vedtatt å øke timetallet på barnetrinnet, fra 1.-4. trinn, med til sammen 5 timer i uka fra høsten 2008. Økningen er rettet mot fagene norsk, matematikk og engelsk. Dette vil gi de yngste barna mer tid til å lære å lese og skrive, og de kan få mulighet til å tilegne seg en bedre tallforståelse.

Komiteen viser til en svensk studie utført av det svenske skoleverket i 2005, "Vad gör det för skillnad vad skolan gör?". I denne rapporten sammenligner de skoler som har relativt likt elevgrunnlag, men som oppnår svært ulikt resultat. Et viktig fellestrekk med de skolene som lykkes i opplæringen, er at de satser på kunnskap, sosial omsorg og kontroll. Lærerne har selvtillit og har høye ambisjoner på elevenes vegne. De er motiverende, er pådrivere og tar

hånd om elevene. De gir nære relasjoner med en innsats som er tilpasset elevene. Skolene satser på at trivsel og godt arbeidsmiljø på skolene er viktig.

Komiteen viser til at undersøkelser og forskning viser at arbeidsmiljøet for alle elevene ikke gir gode nok vilkår for læring for alle i den norske skolen. Undersøkelsene viser også at det er en høy trivsel i skolen, men dette er ikke nødvendigvis på grunn av det faglige innholdet.

Komiteen viser til evalueringen av Reform 97 som viser at det er mange og ulike grunner til mangel på ro i undervisningen. Reglene kan være uklare, elever har ikke kontroll, en rekke arbeidsformer skaper uro, læreren greier ikke å skape ro. Det kan være mangel på systematikk i arbeidet eller mangel på sammenhengende tid til faglig arbeid, altså for mye vekslings i aktivitet og fag. En annen forklaring kan være at det er for lite variasjon i undervisningen. Nok en forklaring er at mye tid blir brukt til andre ting enn læring, læreren blir en tilbaketrukket tilrettelegger og elevene kan få for stor andel av ansvaret for egen læring. En annen variabel som også kan spille inn, er at læreren har mange andre oppgaver som tar lærerens fokus bort fra eleven og læring. Det kan også være med på å forklare mye bråk og uro at fellesskapet mellom elevene forvirrer fordi elevene jobber for mye alene og at de gruppene de jobber i, varierer i for stor grad.

Komiteen viser til evalueringen av Reform 97 som sammenfatter utfordringene i skolen i fire punkter:

- Mer vekt på faglig systematisk læring
- Mer hensyn til elevvariasjon
- Bedre samarbeid med foreldrene og skoleeier
- Sørge for økt kunnskapsutvikling om skolen og å få slik kunnskap ut til aktørene.

Komiteen er enig med Elevorganisasjonen som understreker at det er nødvendig å se på årsakene til det dårlige læringsmiljøet i norske klasserom. Det blir ikke nødvendigvis god læring utelukkende ved at det er stille i timene.

Komiteen viser til at individfokuset har vært sterkt i forhold til perspektivet som har vært i norske skole knyttet til problematferd. Det har vært iverksatt mange tiltak direkte rettet mot den enkelte elev.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at PISA 2007 konkluderer med at de beste skolesystemene i verden og de som har best resultater, er de skolesystemer som har en sosialt inkluderende skole opp til 15-16-årsalderen. Gode resultater forutsetter at alle elevene blir bedre.

Flertallet mener at for å styrke norsk skole er det viktig å få alle elevene til å prestere innenfor rammen av en sosialt inkluderende skole.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, vil understreke at bråk og uro fremstår først og fremst som en pedagogisk og organisatorisk utfordring. Dette betyr at det er viktig å ha en kollektiv tilnærming til problemstillingen og se på skolen som en organisasjon i sin helhet. Disiplin, tiltak og sanksjoner mot enkeltelevener er i liten grad svaret på den utfordringen norsk skole har i forhold til for mye støy og uro.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at norsk skole er preget av bråk og uro. Dette er bekreftet i så vel nasjonale som internasjonale undersøkelser. Disse medlemmer legger til grunn at det er en sammenheng mellom læringsmiljø og læringsutbytte og mener det er nødvendig med en helhetlig satsing for å bedre læringsmiljøet for norske elever.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener fokus på læringsmiljø har vært for svakt, og viser til at Fremskrittspartiet gjennom flere år er forsøkt latterliggjort fordi partiet har satt fokus på problemstillingen. Disse medlemmer er fornøyd med at flere nå tar utfordringen med støy og uro i norske klasserom på alvor.

Disse medlemmer legger til grunn at det ofte er komplekse årsaker til at elever er urolig og en må skille mellom elever som er urolige og snakkesalige og elever som har et alvorlig adferdsproblem. Løsningen for ulike elevtyper vil være svært forskjellige.

Disse medlemmer mener det er mye som kan gjøres for å redusere den generelle uroen i norske klasserom ved å sette læreren bedre i stand til å lede klassen og sette grenser. Det må imidlertid betydelige tiltak til for å redusere utfordringene knyttet til elever med store adferdsvanskeligheter. Representantforslaget bidrar til å sette et mer helhetlig lys på utfordringene i norske klasserom og åpner for variert virkemiddelbruk.

Disse medlemmer mener det er en alvorlig misforståelse å legge til grunn, som komitéflertallet gjør, at løsningen på uroproblemet i skolen er en kollektiv tilnærming. Disse medlemmer mener det er avgjørende å løse uroproblemet gjennom en kombinasjon av individuelle og generelle tiltak. På det generelle nivå er det viktig med et konsistent fokus og konsekvent praktisering av rammer for adferd på skolens område og i klasserommet. På det individu-

elle plan må tiltak rettes inn mot den enkelte elev for å bidra til å løse årsakene til adferdsproblemet hos den enkelte. Det må også legges til rette for at elever som ikke mestrer en ordinær undervisningssituasjon, skal få muligheten til et alternativt opplegg.

Disse medlemmer peker i den sammenhengen på viktigheten av å tenke helhet og ikke isolert på skolen. Undersøkelser viser at familietrening kan ha svært god effekt for barn med svært store adferdsvanskeligheter, men effekten er best målbar i hjemmet. Skolen klarer ofte ikke å gjennomføre de nødvendige tiltak for å sikre forbedret elevadferd like godt. Det bør medføre et økt press for bedre individuell tilrettelegging i skolesituasjonen, fremfor et rop om mer kollektiv innsats.

Disse medlemmer mener videre det er avgjørende at en gjennomfører et nasjonalt løft for å bedre elevenes læringsmiljø, og mener det er for passivt å utelukkende skyve ansvaret over på skoleeier.

Disse medlemmer er enige i at ro i seg selv ikke medfører bedre læring. Likevel er det svært sannsynlig at ro i lærings situasjonen forbedrer læringsutbyttet i en normal undervisningssituasjon. I en situasjon hvor samme undervisning gjennomføres i et klasserom med støy kontra uten, vil det etter disse medlemmers syn sannsynligvis være større læringsutbytte for den enkelte elev i det rolige klasserommet. Disse medlemmer viser i den forbindelse til uttalelser fra direktøren ved Lillegården kompetansesenter, Einar Christensen, og fra Terje Ogden om dette på komiteens seminar om forslagene fra Fremskrittspartiet.

Komiteen vil understreke at bråk og uro og de utfordringer for læringsmiljø og læringsprosess som dette innebærer, er et av skolens største uløste problemer. Det er en svært sammensatt utfordring. Årsakene er mange og løsningene ikke universelle. De vil måtte omfatte fokus på alt fra tilpasning av krav og utfordringer til den enkelte elev, til skolens og lærerens status og evnen til å definere mål og utøve lederskap. Samarbeid hjem-skole og ordensregler, inkludert sanksjonsmuligheter, hører også med i diskusjonen.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at det som er løsningen og riktige tiltak på én skole, ikke nødvendigvis er riktige for en annen skole. Dette tilsier at utfordringene i stor grad må vies oppmerksomhet og løses lokalt innenfor de rammer som opplæringsloven setter, og innenfor de sentrale krav og målsettinger som gjelder for skolen. Dette igjen viser at ledelse på skole- og klassenivå er viktige faktorer for å løse utfordringene rundt bråk og uro i norsk skole.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke at det er uakseptabelt at nærmere en tredjedel av tiden i norske klasserom går med til ikke-faglige aktiviteter. Dette er et tegn på at skolen svikter sin primære oppgave som læringsarena. Tallet er også svært høyt i internasjonal sammenheng, og plasserer Norge helt i OECD-toppen på dette området. Enhver skoleeier må være opptatt av at bråk og uro er en stor utfordring, og kreve oppfølging og rapport om tingenes tilstand fra sine skoleledere jevnlig. Disse medlemmer vil understreke at f.eks. Oslo-skolen kan fremvise flere eksempler på at skoler som hadde betydelige utfordringer med bråk og uro, har bedret situasjonen sterkt gjennom enkle og klart definerte ordenstiltak lokalt. De samme erfaringene kan trekkes helt ned på klassenivå der læringsmiljøet varierer avhengig av lærerens evne til å takle utfordringene.

Disse medlemmer vil derfor påpeke det ansvar og den sentrale rollen skoleeier, skoleledelse og klasseledelse har for at disse utfordringene skal bli løst. Disse medlemmer ser det derfor også som en selvfølge at disse utfordringene får et sterkt fokus når lærerutdanningen nå skal gjennomgås. Disse medlemmer viser videre til Innst. S. nr. 29 (2007-2008) om styrket skoleledelse. Disse medlemmer forventer at Regjeringen kommer tilbake til Stortinget med tiltak for å få en styrket skoleledelse. Utfordringene som bråk og uro representerer for norsk skole, er en åpenbar del av dette. Disse medlemmer vil understreke den oppstramming av krav til kunnskap og kvalitet som ligger i Kunnskapsløftet og at man lokalt forventes å ta tak i utfordringene som bråk og uro utgjør, uten å vente på sentrale tiltak og ytterligere pålegg. Dette inkluderer da også at man setter klasseledelse i fokus når man avgjør hvordan midlene til etter- og videreutdanning av lærere skal brukes.

Disse medlemmer viser for øvrig til forslaget i Innst. S. nr. 133 (2007-2008), jf. Dokument nr. 8:5 (2007-2008), der det foreslås å igangsette en landsomfattende kartlegging av årsakene til og omfanget av tapt undervisningstid i hele grunnopplæringen. Representantforslaget omhandler både problemstillingen om tapt undervisningstid som følge av bråk, uro og forsinkelser, og om tapt undervisningstid som følge av omdisponeringer og bortfall av undervisning.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke at den gjensidige respekten mellom lærer, elev og foreldre er avgjørende for å skape et best mulig

læringsmiljø i skolen, og vil i forhold til problemstillingene som reises av forslagsstillerne fremheve viktigheten av lærere som faglig kompetente og samtidig trygge voksenpersoner. På et seminar i Stortinget 10. januar 2008 ble lærernes nøkkelrolle bekreftet av flere av de inviterte fagpersonene. Disse medlemmer mener at en slik erkjennelse må ligge til grunn for det spekteret av tiltak som igangsettes, primært på lokalt nivå, men også i forhold til hvordan allmennlærerutdanningen innrettes mv.

Disse medlemmer mener at forslaget setter fokus på svært viktige utfordringer og at det inneholder flere interessante forslag. Disse medlemmer mener imidlertid at en så bred og variert utfordring ikke kan løses gjennom enkeltvedtak og et for snevert fokus. Dessuten mener disse medlemmer at flere av forslagene ligger inn under det ansvar den lokale skoleeier og skoleleder allerede har i dag. Disse medlemmer har valgt å utdype sitt syn på hele problematikken med bråk og uro i merknadene ovenfor.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er en bevisstgjøring av det lokale skoleeierskap og dets ansvar for å sette mål, stille krav og følge opp utviklingen i skolen, som er veien å gå når det gjelder bråk og uro. Disse medlemmer er redd at detaljerte tiltak som går langt ned på ansvarsforhold som åpenbart er den enkelte skoleeiers og den lokale skoleledelses, snarere vil svekke mulighetene til å lykkes enn å løse utfordringene.

For mer enn ni av ti elever i grunnskolen fungerer "matpakkeprinsippet" godt. Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre er derfor av den oppfatning at de utfordringer skolen står overfor når det gjelder krav til kunnskap og læringsmiljø, er så store og så krevende at ressurser ikke skal brukes på å fjerne ordninger som fungerer. Dessuten etterlyser disse medlemmer en evaluering av innføringen av gratis frukt og grønt i skolen. Medieoppslag om at dette er nok en oppgave som binder lærernes tid på bekostning av undervisning og som skaper et avfallsproblem på skolene, bør undersøkes før man retter fokus mot gratis mat på skolene.

Komiteen vil påpeke at et av de områder der norsk skole skiller seg klart fra finsk skole, er på området spesialundervisning. Det er nå viktig å rette fokus mot tidlig innsats for å se om dette er en av årsakene til at finsk skole lykkes bedre enn den norske.

Merknader knyttet til de ulike forslagene

Forslag 1, 2 og 16: Skoler med forsterket tilbud. Ekstra økonomisk tilskudd per elev. Helhetlig forskningsprosjekt for å se på innretningen og effekten av dagens spesialundervisning

Komiteen viser til at Regjeringen har satt ned et utvalg, Midtlyng-utvalget, som ser nærmere på spesialundervisningen og det statlige spesialpedagogiske støttesystemet. Utvalget skal også vurdere i hvilken grad vi har et system som sikrer tidlig innsats for førskolebarn, elever og lærlinger med særskilte opplæringsbehov. Utvalget skal legge fram konkrete forslag til bedre organisering og effektiv ressursbruk for en fremtidig helhetlig tiltakskjede for barn, unge og voksne med behov for spesialpedagogisk støtte. Utvalget vil også utrede kommunesektorens behov for veiledning og støtte. Komiteen viser til at utvalget skal bygge på de overordnede rammer og prinsipper for tilpasset og likeverdig opplæring i en skole som inkluderer alle.

Komiteen viser til at NIFU STEP i sin rapport 19-2007 viser at mange barn og unge får god hjelp av spesialundervisningen, men også at det for mange barn er motsatt: Spesialundervisningen fungerer som en kanal ut av ordinær undervisning, og den faglige utviklingen uteblir eller svekkes.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til et sitat som forsker Peder Haug la frem på seminaret om bråk og uro for komiteen i januar 2008:

"Ved å løyse enkeltstående utfordringar kan ein risikere å skape fleire nye. I ein periode fekk nesten 40 % av alle elevene i svensk skule spesialundervisning, på grunn av det automatiske økonomiske incitamentet (Kalos & Lundgren, 1979)."

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at nasjonal og internasjonal forskning er relativt entydige på at segregering av elever som viser atferdsproblemer, fører til at disse enten opprettholder eller forsterker sine problemer. Dette flertallet viser til at Norge i løpet av de siste 15 årene har hatt en kraftig økning av segregerte tiltak, og antallet alternative skoler har også økt. Dette flertallet viser til at det er for lite kunnskap om disse tiltakene og ber Regjeringen gjennom forskning kartlegge tilbud og innholdet i disse, samt hvordan dette oppleves for den enkelte elev og foreldrene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at det er uenighet i forskningsmiljøer om effekten av segregerte tiltak. Med segregerte tiltak mener disse medlemmer tiltak

som er direkte tilrettelagt for enkeltelever og/eller grupper, i eller utenfor den ordinære skolen. Slike tiltak kan være av kort varighet eller gå over en lengre periode. Disse medlemmer viser til at spesialundervisning er et segregert tiltak som er hyppig i bruk i norsk skole i dag. I Norge viser tilgjengelig nasjonal forskning at spesialundervisningen har liten lærings-effekt for den enkelte elev, i motsetning av hva som er tilfellet i Finland.

I Finland settes det i verk spesialundervisning for enkeltelever tidlig og massivt, med det som resultat at flere elever enn i Norge vender tilbake til ordinær undervisning uten spesialpedagogisk tilrettelegging raskt. I Norge virker det som om elever med spesialundervisning sjelden kommer tilbake i ordinær klasseromsundervisning uten tilrettelegging.

Disse medlemmer viser til innretningen av spesialundervisningen i Finland, og at slik undervisning verken trenger å virke stigmatiserende eller segregerende. I Finland avdekkes elevens behov og nivå ved tester jevnlig, slik at behov for hjelp og tiltak avdekkes raskt. Elever som trenger ekstra hjelp, tas ut av klassen og får spesialundervisning av spesialpedagoger. I tillegg kan klasselærer gi spesialundervisning etter skoletid. Etter trening i spesialklasse vender svært mange av de finske elevene tilbake til den vanlige klassen. Anslag tyder på at 40 pst. av elevene i finsk skole er innom spesialundervisning i løpet av sin skoletid.

Disse medlemmer mener at de finske erfaringene understreker at man har mye å hente i Norge på bedre spesialundervisning og større bruk av spesialundervisning. Erfaringer fra Finland og fra skoler som benytter differensiert undervisning i Norge, viser at en slik form for undervisning ikke virker stigmatiserende. Tvert imot er slik undervisning et gode både for de sterke elevene og de faglig svake elevene, som får undervisning tilpasset etter sitt nivå.

Disse medlemmer viser videre til Sunnmørsposten 22. juni 2007 hvor rektor og arbeiderpartipolitiker Bjørn Nedreskodje er enig i at det er behov for flere forsterkede skoler.

Disse medlemmer mener det er viktig å stimulere til kvalitativt gode tilbud til elever som har behov for særlig faglig oppfølging i kortere eller lengre perioder, og vil stimulere det gjennom å gi økt statlig bevilgning til skoleeiere som evner å legge til rette for slike tilbud.

Disse medlemmer vil derfor fremme forslag 1 og 2:

"Stortinget ber Regjeringen sette i verk tiltak med sikte på å etablere skoler med forsterket tilbud for elever med spesielle behov og store atferdsproblemer."

"Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at kommuner som gir elever med særskilte behov en tilrettelagt undervisning i eller utenfor den ordinære skolen, får et ekstra økonomisk tilskudd per elev som mottar et slikt tilbud."

Disse medlemmer mener imidlertid at det er et problem at det foreligger lite nasjonal forskning på området. Det er viktig å skaffe et godt faglig grunnlag for hvordan en best kan iverksette individuell tilrettelegging og for å dokumentere nytten av dagens spesialundervisning.

Disse medlemmer viser videre til at forsøk med differensiert undervisning, hvor elevene deles inn etter faglig nivå, har gitt gode resultater bl.a. ved Strinda videregående skole, hvor elevene i første klasse på videregående gikk fra 10 pst. til 0 pst. stryk, jf. bladet Utdanning nr. 10 2007.

Disse medlemmer fremmer forslag 16:

"Stortinget ber Regjeringen sette i gang et helhetlig forskningsprosjekt for å se på innretning og effekter av dagens spesialundervisning."

Forslag 3 og 4: Sosialfaglig kompetanse i skolen, samt økonomiske incitament

Komiteen viser til St.meld. nr. 16 (2006-2007) og Innst. S. nr. 164 (2006-2007) der komiteen skriver:

"Komiteen viser til at mange elever har problem av ulike slag som verkar på evnene deira til å delta aktivt i og få nytte av undervisninga. Nokre tal viser til dømes at om lag 15 % av elevane har åtferdsvanskar, 3 % av dei alvorlege vanskar. Komiteen er opptatt av at skolehelsetenesta må styrkjast og er samd i at det bør utarbeidast ein rettleiar for fleirfagleg og fleirsektorielt samarbeid om tilbodet til born og unge.

Komiteen viser i denne samanhengen til St.meld. nr. 20 (2006-2007) om Nasjonal strategi for å utjevne sosiale helseforskjellar, som er til behandling i Stortinget. Der går det fram at Regjeringa vil vidareutvikle og styrke skolehelsetenesta, og at det skal gjerast ei vurdering av situasjonen i dag og kva som skal vere kapasitet og innhald i tenesta framover.

Komiteen meiner det er ein fordel og ein viktig verdi ved det norske utdanningssystemet at vi har ein fellesskole med plass til alle. Omfanget av elever med samansette problem stiller store krav til kompetansen i skolen. Spørsmålet om det er rimeleg å krevje at lærarane skal ha kompetanse til å takle alle utfordringane i skolen, er blitt meir og meir aktuelt. Komiteen viser i denne samanhengen til at departementet no gjennomgår kompetanseføresegna. Komiteen meiner det er behov for ei større drøfting av om andre yrkesgrupper kan medverke med annan type kompetanse i skolen i langt større grad enn det som skjer i dag. Føremålet må verken vere ressurs sparing eller å fortrenge pedagogane. Tvert om skal føremålet vere å finne ut om det å bruke andre yrkesgrupper

i skolen i større grad, kan gi lærarane betre høve til å vere pedagogar, til det beste for elevane."

Komiteen ber Regjeringen vurdere hvordan en på best mulig måte kan stimulere kommuner og fylkeskommuner til i sterkere grad å inkludere sosialfaglig kompetanse i skolene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at adferdsproblemer ofte har komplekse årsaker. Sykdom i familien, rus, dødsfall, savn, skilsmisse, vold og andre private forhold kan være bakgrunnen for adferdsvansker på skolen. Lærere er utdannet for å gi elevene faglig kompetanse, og kan ikke forventes å ha omfattende kompetanse i å håndtere store psykososiale, helsemessige eller andre problemer den enkelte elev står overfor.

Disse medlemmer viser til at det er et omfattende behov for å ha tilgjengelig kompetanse på flere områder inn i skolen, slik at eleven blir tatt på alvor i forhold til de problemene eleven står overfor også i andre situasjoner enn på skolen. Barn har sammensatte behov og bør møtes av kompetente personer i skolen. Disse medlemmer viser til at både vernepleiere, barnevernspedagoger og helsepersonell har relevant og viktig kompetanse for å bidra til å løse barns problemer.

Dekningen av helsesøster og lege i skolen er også ekstremt dårlig. Det er svært knapp tid for konsultasjoner. Barn som opplever hjem i oppløsning, seksuelle overgrep, vold i hjemmet eller som selv er fysisk eller psykisk syk, har ingen mulighet til å få hjelp gjennom skolen i dagens situasjon. Disse medlemmer mener det er grunn til å tro at barn i slike situasjoner risikerer å bli varig ute av stand til å håndtere livet dersom de ikke gis relevant hjelp.

Disse medlemmer fremmer derfor forslag 3 og 4:

"Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at personell med sosialfaglig kompetanse i større grad trekkes inn i skolene, og at samarbeidet mellom lærere og yrkesdisipliner med sosialfaglig bakgrunn, eller annen faglig bakgrunn som kan bidra til å skape et bedre læringsmiljø, forsterkes."

"Stortinget ber Regjeringen iverksette økonomiske incitament for skoler som ved hjelp av samarbeid mellom lærere og sosialfaglig personell legger til rette for et bedre læringsmiljø."

Forslag 5: Obligatorisk evaluering av lærere

Komiteen mener det er viktig at den enkelte skolen med pedagogisk ledelse/ rektor veileder og følger opp den enkelte lærer i forhold til det pedagogiske arbeidet. Gjennom å jobbe sammen og veilede blir det skolefaglige styrket.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at kvaliteten på opplæringen i norsk skole er sterkt varierende. PISA-undersøkelsen viser at forskjellen mellom skolene er langt mindre enn forskjellen mellom klasserom og mellom enkeltelever. Derfor er det nødvendig å innrette tiltak som bidrar til å gjøre den enkelte lærer bedre.

Disse medlemmer viser til at Island har innført et kvalitetssikringssystem hvor den enkelte skole er ansvarlig for å sikre kvalitet gjennom kvalitetskontroll i opplæringen. De fleste videregående skolene på Island benytter lærerevaluering som et sentralt ledd i denne kvalitetssikringen.

Disse medlemmer viser videre til at Elevorganisasjonen støtter forslaget om lærerevaluering.

Disse medlemmer mener lærerevaluering er et nyttig virkemiddel for kvalitetssikring og vil bidra til å styrke den enkelte lærers mulighet til faglig og pedagogisk forbedring. Disse medlemmer er opptatt av å sikre et system hvor det er like naturlig å evaluere lærere som å evaluere elever. Det er et felles nasjonalt mål å løfte kvaliteten i opplæringen. Det er vanskelig å oppnå en slik målsetting dersom en ikke måler kvaliteten på den undervisningen som blir gitt. Det må skje gjennom en kombinasjon av lærerevaluering, kollegial tilbakemelding og forbedret skoleledelse.

Disse medlemmer fremmer forslag 5:

"Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om obligatorisk evaluering av lærerne ved alle norske skoler."

Forslag 6 og 7: Skole/hjem-samarbeid

Komiteen viser til den viktige rollen Foreldreutvalget for grunnskolen (FUG) har for å styrke foreldreengasjementet og samarbeidet mellom skole og hjem. FUG har utarbeidet viktig informasjonsmateriell som på en enkel og god måte gir foreldrene bedre innsikt i hvordan de kan bidra og påvirke sine barns skolehverdag.

Komiteen viser til at Stortinget økte tilskuddet til FUG i statsbudsjettet for 2008, slik at de i enda sterkere grad kan styrke arbeidet for å bidra til samarbeid mellom skole og hjem.

Komiteen mener et godt samarbeid mellom hjem og skole bidrar til å gi elevene de beste forutsetninger for et godt læremiljø. Komiteen mener vi må satse enda mer på utvikling av et godt hjem/skole-samarbeid og dyktiggjøring av alle foreldre til å støtte, motivere og oppmuntre sine barn. Komiteen viser til forskning som underbygger at foreldrene er en viktig og avgjørende ressurs i barnas opplæring. Komiteen mener at bevisstgjøring av hjemmets rolle, både hos ansatte i skolen og hos for-

eldrene, myndiggjøring av alle foreldre og kunnskap om gevinsten ved et godt samarbeid mellom hjem og skole, er viktig for at den enkelte elev skal lykkes i skolen. Det er viktig at foreldrene er informert om hva ungene lærer, hvorfor de lærer det og på hvilken måte foreldrene best kan bidra til en god læring. Det er viktig at foreldrene er med på å sette konkrete mål for unges læring og hvordan disse best kan følges opp hjemme.

Komiteen viser til at foreldresamarbeidet er godt forankret i dagens formålsparagraf og opplæringslov.

Komiteen viser til at Regjeringen arbeider med å styrke lærerutdanningen og viser til at Regjeringen har varslet en stortingsmelding om lærerutdanningen. Komiteen ber departementet i den sammenheng vurdere hvordan kunnskap om skole/hjem-samarbeid best kan styrkes i lærerutdanningen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at ingen kjenner elevene bedre enn foreldrene. Dersom en skal lykkes i å motivere elevene til ytterligere innsats, er foreldrene en avgjørende ressurs for suksess. Disse medlemmer mener foreldrene i dag skyves i bakgrunnen av skolens virksomhet fremfor å bli trukket frem som en viktig ressurs. Samarbeidet hjem/skole er viktig for å sikre elevene reell mulighet til å lykkes, særlig i en situasjon hvor elevene opplever krevende situasjoner på skolen eller på hjemmefronten.

Disse medlemmer mener samarbeidet mellom skole og hjem er så viktig at det må legges opp til at det blir en obligatorisk del av læreropplæringen. Disse medlemmer mener foreldrekonferanser i dag gjennomføres for sporadisk og tilfeldig og ses på som pliktløp fremfor en fruktbar dialog om hvordan en sammen kan løfte den enkelte elev. Disse medlemmer mener det er grunn til å tro at lærere i for liten grad ser på foreldre som en positiv bidragsyter, og de "gode samtalene" ender ofte i noe diffust ansvarsfraskrivende. Disse medlemmer mener det er viktig å øke lærerens forståelse av foreldre som ressurs, men det er også viktig å styrke foreldrenes forståelse av eget ansvar for barnas opplæring.

Disse medlemmer fremmer forslag 6, 7 og 10:

"Stortinget ber Regjeringen arbeide for at foreldrene i større grad skal involveres i utformingen av tiltak rettet mot å forbedre læringsmiljøet og bekjempe uro, og at eksempelvis FUG og Aktive Foreldre trekkes inn i dette arbeidet."

"Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag for Stortinget om at plikt til samarbeid mellom for-

eldre, elev og skole skal bli en del av opplæringsloven."

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at opplæring i samarbeid mellom hjem og skole blir en del av lærerutdanningen."

Forslag 8: Gratis skolemåltid

Komiteen viser til at det er viktig med et sunt kosthold for å kunne ta til seg læring. Det er viktig at skolene bruker tid til matpause hver dag, god ernæringslære er viktig i skolen. Komiteen viser til at det er innført gratis frukt og grønt for både rene ungdomsskoler (8.-10. trinn) og kombinerte skoler (1.-10. trinn).

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til undersøkelse av innføringen av ordningen som ble gjort høsten 2007, der de aller fleste, både elever og lærere, er meget fornøyd med innføringen av denne ordningen. Flertallet viser også til at forsøkene med utvidet skoledag, skolemat, leksehjelp og fysisk aktivitet som ble iverksatt i 2007, fortsetter neste skoleår.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at det fortsatt bare er halvparten av elevene som nyter godt av ordningen med gratis frukt og grønt. Disse medlemmer viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett hvor Fremskrittspartiet foreslo at alle elever i grunnskolen skal omfattes av ordningen. Disse medlemmer stiller seg undrende til at regjeringspartiene ikke sørger for at alle elever i grunnskolen får nytte godt av en ordning de selv mener er viktig. Den forskjellsbehandlingen som halve elevmassen utsettes for i dag, er ulogisk og sterkt urettferdig.

Disse medlemmer viser videre til at det ikke er riktig at ordninger med skolemat ikke er evaluert. Et forsøk på noen av de videregående skolene i Vestfold viser at elevene har bedre læringskurve etter innføringen av et enkelt skolemåltid enn før.

Disse medlemmer fremmer forslag 8:

"Stortinget ber Regjeringen arbeide for at det innføres en ordning med gratis skolemåltid for elever i grunnskolen innen skolestart 2008."

Forslag 14: En egen handlingsplan for bråk og uro

Komiteen viser til at Regjeringen vil legge fram en stortingsmelding om kvalitet i grunnopplæringen våren 2008, der manglende arbeidsro og tapt undervisningstid vil inngå som en viktig problemstilling.

Komiteen mener at utvikling av sosial kompetanse lærer barn i samspill med andre. Dette kan korrigere adferd, hjelpe og veilede unge, lære dem å ha respekt for hverandre og å sette grenser sammen. Forskning viser at læring og adferd henger sammen med en rekke forhold omkring eleven i skolen. Forholdet til medelever, relasjon til lærer, klasseledelse og struktur på undervisningen er betingelser i læringsmiljøet som kan knyttes til elevens faglige og sosiale utvikling.

Komiteen mener at vi har mye forskningsbasert kunnskap om hvordan en kan forebygge og redusere omfanget av atferdsproblemer i skolen. Komiteen understreker betydningen av at skolene tar i bruk kunnskapsbaserte programmer for å redusere problemadferd i skolen og skape varige forbedringer i læringsmiljøet. Komiteen viser som eksempel til Respekt-programmet som er et bredt skoleutviklingsprogram utviklet av Senter for atferdsforskning ved Universitetet i Stavanger. Dette bygger på forskning som viser at atferdsproblemer reduseres når det er gode relasjoner mellom elever og lærere, og at disiplin, forstått som tvang og trusler, ikke gir mindre dårlig oppførsel. Respekt-programmet bygger på at lærerne må skape et omsorgsfullt miljø i klassen og på den annen side etablere klare standarder for akseptabel oppførsel som elevene skal leve opp til. Videre må det være en bred tilnærming for et program som skal forebygge og redusere flere typer atferdsproblemer og involvere alle elever, lærere, foreldre og andre voksne ved skolen. Programmet må med andre ord omfatte hele skolen. For å ha en effekt på elevenes oppførsel må alle håndheve oppførselsreglene på en konsistent måte. Dette krever en felles forståelse og forpliktelse til programmet fra hele lærerkollegiet. Det framheves også at skolen må forplikte seg til prinsippene i programmet over en lengre periode, gjerne flere år, dersom det skal være virkningsfullt.

Komiteen viser til at Respekt-programmet er ett av flere programmer med dokumentert effekt på læringsmiljø som skoler kan velge mellom, og at det også er dokumenterte effekter av programmer som LP-modellen (Læringsmiljø og pedagogisk analyse) og PALS (Positiv atferd, støttende læringsmiljø og samhandling). Kjennetegn for disse programmene er at innsatsen må være skoleomfattende, kunnskapsbasert og at skolen må fokusere på hvordan undervisningen eller lærernes relasjoner til elevene kan redusere problemadferd, fremfor individfokus.

Komiteen viser til at bruk av ulike programmer har en god effekt på læringsmiljøet i skolene dersom de blir brukt på riktig måte. Komiteen viser til at Utdanningsdirektoratet nylig har revidert en veileder for utvikling av sosial kompetanse i skolen og ber departementet vurdere om det bør gjøres flere tiltak.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti viser til at det er behov for en samordning av tiltak for å bekjempe bråk og uro i norsk skole. Det foreligger en rekke ulike programmer for å bidra til å bedre arbeidsmiljøet ved den enkelte skole. Utfordringen er at antallet programmer er svært høyt og at de ulike programmene kjemper hver for seg for å løse de samme problemene. På det tidligere omtalte seminaret ble det gjort klart at de fleste programmene bestod av en form for felles kjerne. Disse medlemmer mener det er en fordel om en kan iverksette et arbeid som er basert på empiri for å kunne tilby et knippe universelle tiltak som er allment akseptert som vellykkede.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det er nødvendig med en egen tiltaksplan som samordner innsatsen på flere nivå, og mener det er utilstrekkelig at en sporadisk er innom uroproblemene i skolen og gjennomfører mer eller mindre tilfeldige tiltak. Disse medlemmer mener innsatsen for et bedre læringsmiljø må være langsiktig og forutsigbar, og at en helhetlig plan vil ivareta en slik interesse best.

Disse medlemmer fremmer forslag 14:

"Stortinget ber Regjeringen legge frem en egen handlingsplan for bekjempelse av bråk og uro i norsk skole."

Forslag 9, 11, 12, 13 og 15 Øvrige forslag

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet vil vise til det økte fokuset som har vært på lærerutdanningen den siste tiden. Disse medlemmer mener at lærerutdanningen må reformeres og bli mer praktisk rettet, slik at nyutdannede lærere er godt forberedt når de skal ut i arbeidslivet. Disse medlemmer mener at alle lærere må være i stand til å være gode klasseledere, og at lærernes ferdigheter på dette området er av avgjørende betydning for læringsmiljø og av ro og orden i klasserommet. Disse medlemmer mener på bakgrunn av sitt syn om at dette bør integreres i lærerutdanningen, at alle som i dag arbeider som lærere, må få tilbud om etterutdanning innenfor klasseledelse. Denne satsingen bør imidlertid, etter disse medlemmers syn, finansieres av staten, siden det er sentrale myndigheter som har det overordnede ansvaret for lærerutdanningen.

Disse medlemmer fremmer forslag 9 og 11:

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at klasseledelse blir en integrert del av lærerutdanningen."

"Stortinget ber Regjeringen iverksette etterutdanning innenfor klasseledelse for alle lærere, og vil øre-

merke midler til kommunene som skal benyttes til dette formålet."

Disse medlemmer vil uttrykke bekymring for økt vold og kriminalitet i den norske skole. Den siste tiden har det vært en rekke medieoppslag om lærere og elever som er blitt utsatt for både vold og trusler fra enkeltelever. I tillegg ser man hærverk og andre typer regelbrudd som skjer i skoletiden, på skolens områder eller som involverer skolens ansatte. Disse medlemmer mener at det ikke finnes klare skillelinjer mellom hva som er skolens oppgave og hva som er politiets oppgave når det gjelder kriminell atferd i tilknytning til skolene, og spesielt gjelder dette elever under den kriminelle lavalder. Disse medlemmer mener derfor at man bør koordinere skoleledelse og politimyndigheters virkemiddelapparat ved lovmessige overgrep, uten at man nødvendigvis trenger å gå til det skritt å anmelde enkeltelever.

Konfliktmegling og konfliktråd er virkemidler man i større grad kunne, i ulike former, benyttet ved lovmessige overtramp begått av elever i tilknytning til skolen. Disse medlemmer vil understreke at man ikke ønsker mer politi i skolegården, men tvert imot ønsker at enkeltelever skal hindres fra å starte en kriminell løpebane ved at man løser disse elevenes utfordringer på et tidligere tidspunkt, ved at de møtes av et helhetlig virkemiddelapparat bestående av både skolens personell, politiet og mennesker med sosialfaglig kompetanse.

Disse medlemmer viser til at det forebyggende arbeidet som politiet tidligere drev ved mange av landets skoler, i stor utstrekning er kuttet ut av budsjettmessige årsaker. Disse medlemmer mener det er viktig at elever får et forhold til politiet i tidlig alder, og god informasjon om hva politiet gjør, hvordan de kan bistå i vanskelige situasjoner og ikke minst danne seg et bilde av hvordan det kan gå dersom en ikke evner å følge de lovene og reglene som gjelder for oss alle.

Disse medlemmer fremmer forslag 12:

"Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om tiltak som kan koordinere innsatsen mellom politi og skoler, og som kan gi skolene et helhetlig virkemiddelapparat for å sanksjonere elever som bryter regelverket."

Disse medlemmer viser til at en rekke enkeltskoler gjennomfører mange tiltak for å bedre sitt læringsmiljø og for å redusere uro i undervisningen. Spesielt gjelder dette mange av skolene som er forsøksskoler innenfor de mange prosjektene som er satt i gang, og som er referert til i forslaget. Disse medlemmer mener at alle skoler, uavhengig av

om de er med i slike programmer eller ikke, må få mulighet til å få heder for det arbeidet som blir gjort. For å oppmuntre alle skoler til å redusere uro i undervisningen, ønsker disse medlemmer at man lager en nasjonal pris for fremragende forbedring av læringsmiljø. Slik kan man få overført suksessoppskrifter fra en skole til andre skoler, ved at skoler som lykkes i dette arbeidet, blir nasjonalt kjent og kan stå som eksempler for andre skoler, og i tillegg kan myndigheter bli gjort oppmerksom på skoler som benytter seg av virkemidler og læringsstrategier som kanskje ikke er anerkjent i de allerede igangsatte programmene.

Disse medlemmer fremmer forslag 13:

"Stortinget ber Regjeringen innføre en egen årlig pris for skoler som viser utmerkede forbedringer av sitt læringsmiljø."

Disse medlemmer mener at både enkeltskoler og enkeltlærere får altfor liten oppmerksomhet i den offentlige debatten, og at de gode historiene har en tendens til å drukne i de dårlige historiene. Disse medlemmer mener at også gode lærere, og gode klasseledere, burde hedres i større grad enn i dag. Disse medlemmer vil vise til at man i USA har noe som heter "The American Teacher Award". Denne tildeles av The Walt Disney Company, og ikke av offentlige myndigheter, men disse medlemmer mener at man i Norge kan vurdere muligheten for at offentlige myndigheter oppretter en slik pris der man for eksempel kan invitere norske elever og foreldre til å komme med forslag til kandidater og begrunnelse i forhold til en nasjonal lærerpris.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen vurdere å etablere en årlig pris som skal gå til en lærer som har utmerket seg på særlig positiv måte, etter forslag fra elever, foreldre, skoler eller andre."

Disse medlemmer viser til at de fleste kommuner har vedtatt egne ordensreglement som skal gjelde på skolene i den enkelte kommune. Det er imidlertid ofte svært ulik håndheving av ordensreglementet ved den enkelte skole. Det er viktig at elever har et tydelig bilde av hva som er akseptabel adferd og hva som ikke er det. Det kan kun oppnås ved at regelverket ved den enkelte skole er klart for elevene og at det håndheves konsekvent av alle lærere. Det er nødvendig å påse at skolene følger opp dette på en god og konsekvent måte.

Disse medlemmer fremmer forslag 15:

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at skoleeier påser håndheving av ordensreglementet ved den enkelte skole."

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 1

Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om obligatorisk evaluering av lærerne ved alle norske skoler.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 2

Stortinget ber Regjeringen sette i verk tiltak med sikte på å etablere skoler med forsterket tilbud for elever med spesielle behov og store atferdsproblemer.

Forslag 3

Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at kommuner som gir elever med særskilte behov en tilrettelagt undervisning i eller utenfor den ordinære skolen, får et ekstra økonomisk tilskudd per elev som mottar et slikt tilbud.

Forslag 4

Stortinget ber Regjeringen sette i gang et helhetlig forskningsprosjekt for å se på innretning og effekter av dagens spesialundervisning.

Forslag 5

Stortinget ber Regjeringen legge til rette for at personell med sosialfaglig kompetanse i større grad trekkes inn i skolene, og at samarbeidet mellom lærere og yrkesdisipliner med sosialfaglig bakgrunn, eller annen faglig bakgrunn som kan bidra til å skape et bedre læringsmiljø, forsterkes.

Forslag 6

Stortinget ber Regjeringen iverksette økonomiske incitament for skoler som ved hjelp av samarbeid mellom lærere og sosialfaglig personell legger til rette for et bedre læringsmiljø.

Forslag 7

Stortinget ber Regjeringen arbeide for at foreldrene i større grad skal involveres i utformingen av tiltak rettet mot å forbedre læringsmiljøet og bekjempe uro, og at eksempelvis FUG og Aktive Foreldre trekkes inn i dette arbeidet.

Forslag 8

Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag for Stortinget om at plikt til samarbeid mellom foreldre, elev og skole skal bli en del av opplæringsloven.

Forslag 9

Stortinget ber Regjeringen sørge for at opplæring i samarbeid mellom hjem og skole blir en del av lærerutdanningen.

Forslag 10

Stortinget ber Regjeringen arbeide for at det innføres en ordning med gratis skolemåltid for elever i grunnskolen innen skolestart 2008.

Forslag 11

Stortinget ber Regjeringen legge frem en egen handlingsplan for bekjempelse av bråk og uro i norsk skole.

Forslag 12

Stortinget ber Regjeringen sørge for at klasseledelse blir en integrert del av lærerutdanningen.

Forslag 13

Stortinget ber Regjeringen iverksette etterutdanning innen klasseledelse for alle lærere, og vil øremerke midler til kommunene som skal benyttes til dette formålet.

Forslag 14

Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag om tiltak som kan koordinere innsatsen mellom politi og skoler, og som kan gi skolene et helhetlig virkemiddelapparat for å sanksjonere elever som bryter regelverket.

Forslag 15

Stortinget ber Regjeringen innføre en egen årlig pris for skoler som viser utmerkede forbedringer av sitt læringsmiljø.

Forslag 16

Stortinget ber Regjeringen vurdere å etablere en årlig pris som skal gå til en lærer som har utmerket seg på særlig positiv måte, etter forslag fra elever, foreldre, skoler eller andre.

Forslag 17

Stortinget ber Regjeringen sørge for at skoleeier påser håndheving av ordensreglementet ved den enkelte skole.

KOMITEENS TILRÅDING

K o m i t e e n har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rå Stortinget til å gjøre slikt

v e d t a k :

Dokument nr. 8:113 (2006-2007) - representantforslag fra stortingsrepresentantene Anders Anundsen, Jon Jæger Gåsvatn og Åse M. Schmidt om en nasjonal tiltakspakke for å bekjempe uro og disiplinproblemer i den norske skolen - vedlegges protokollen.

Oslo, i kirke-, utdannings- og forskningskomiteen, den 7. februar 2008

Ine Marie Eriksen Søreide

leder

Lena Jensen

ordfører

